

А. В. БУЛГАКОВА*

**ЗАСНУВАННЯ АРХІВНОГО ФОНДУ УКРАЇНСЬКОГО
КІНОРЕЖИСЕРА ТА СЦЕНАРИСТА ВОЛОДИМИРА
ДЕНИСЕНКА (3 ЛИСТОПАДА 2015 року, м. КИЇВ)**

В. Т. Денисенко.

3 листопада 2015 року в приміщенні Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України відбувся урочистий захід, присвячений передачі на державне зберігання документів українського кінорежисера, сценариста, педагога, актора, народного артиста УРСР, лауреата Державної премії УРСР імені Тараса Шевченка Володимира Терентійовича Денисенка. Організаторами події виступили Державна архівна служба України, Спілка архівістів України та Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України (далі – ЦДАМЛМ України).

Син Володимира Терентійовича, відомий український драматург, сценарист, актор, режисер, автор теле- і радіопередач, заслужений діяч мистецтв України, член Спілки кінематографістів України та Асоціації українських письменників Олександр Денисенко разом зі своєю дружиною Тетяною Лютою подарували ЦДАМЛМ України творчі документи батька, його світлини, а також різні документи родини, зокрема, матері – відомої акторки Наталії Наум. Усього на зберігання в архів-музей було передано 903 архівних документи і 20 друкованих видань. Під час зустрічі для огляду була представлена архівна виставка, на якій були експоновані передані сценарії кінофільмів Володимира Денисенка, його родинні фотографії, листування та інші документи, що стануть основою особового фонду.

Під час заходу Олександр Денисенко розповів про творчий шлях батька, досвід співпраці з видатними митцями ХХ століття. Потім відбулося вільне спілкування з публікою. Розповідь сина митця доповнив

* Булгакова Альона Валентинівна – провідний архівіст відділу формування НАФ та діловодства ЦДАМЛМ України.

показ документального фільму “Денисія. Світи Володимира Денисенка” (автор стрічки – Олександр Денисенко). Автор так прокоментував свій фільм: “Як зароджується кіноісторія, як виникає сюжет і звідки беруться у сценариста його герої – про це розповідає фільм “Денисія. Світи Володимира Денисенка”. У картині розкриваються складні перипетії долі Денисенка, у минулому політв’язня сталінських таборів, який після звільнення з ув’язнення творив тепер уже класичні фільми українського кіно: “Сон” (1964 р.), “Совість” (1968 р.), “На Київському напрямку” (1967 р.) та інші, так і не отримавши офіційної реабілітації. Це історія ще й про те, яку ціну має заплатити художник, щоб залишатися чесним у своїй творчості”.

Дружина В. Т. Денисенка,
народна артистка УРСР Наталія Наум.

Ескіз Володимира Денисенка до сценарію
Камінний господар.

У вітальному слові від імені голови Державної архівної служби Т. І. Баранової були передані вітання всім, хто розуміє важливість цієї події та прозвучала підтримка проекту “Мистецькі зустрічі в архіві-музеї”, у рамках якого можна не лише побачити архівні документи, а й відчутти радість живого спілкування з фондоутворювачами та їх нащадками: “Сьогодні все це важливо, як ніколи! Саме під час таких заходів можна пересвідчитися, що українські архіви – відкриті, доступні, мають величезне бажання співпрацювати з тими, хто творить Національний архівний фонд, й широкими колами громадськості. Адже архіви (а мистецькі архіви – осо-

Автобіографія.

Я, Денисенко Владимир Терентьевич, родився 7/V-1930 г. в селе Медвин, Богуславского р-на, Киевской области в семье служащих: отец - инженер, мать - врач. До 1941 г. семья моего отца проживала в г. Харькове, где я поступил в школу и окончил к 1941 ^{му} году пятый класс. Во время Великой Отечественной войны наша семья находилась на временно оккупированной территории и проживала в селе Медвин. После освобождения села Советской Армией в 1944 г., я снова продолжил учебу в медвинской средней школе. Чтобы наверстать упущенное войной время, мне пришлось на протяжении 1945-1946 гг. сдать экстерном учебный курс за 5, 6, 7, 8 и 9 класс средней школы. Осенью 1946 г. я был принят в 10^й класс Винogradской средней школы в селе Виноград, Вышнегородского р-на, Киевской области, куда переехала к этому времени наша семья. В 1944 г. вступил в члены ВЛКСМ.

В марте 1947 г., после демобилизации отца из рядов Советской Армии, наша семья переехала в г. Киев, где я окончил 10^й класс средней школы № 49. В 1947 году я поступил учиться в Киевский институт Театрального Искусства им. Карпенко-Карого сначала на актерский факультет, а к концу первого года обучения и на режиссерский ф-т. Во время учебы в школе выполнял различные общественные работы. Так в 1944-45 гг. был редактором школьной стенной газеты, старостой драматического кружка. В 1946 г. был членом комитета первичной комсомольской

Автобіографія В. Т. Денисенка.

Вітальне слово директора ЦДАМЛІМ України О. В. Чижової.

Директор ЦДАМЛІМ України О. В. Чижова і син Володимира Денисенка Олександр підписують акт дарування документів.

Диплом лауреата Шевченківської премії.

бливо!) – це основа тяглості, спадкоємності нашої культури, запорука успішного державотворення”. Важливість події відзначили у своїх виступах голова Спілки архівістів України, доктор історичних наук, професор Микола Щербак, директор ЦДАМЛІМ України Олена Чижова, заслужена артистка УРСР, акторка та театральний педагог Валентина Зимня, кінорежисер та сценарист, учень Володимира Денисенка Олег Чорний, композитор Георгій Черненко та ін.

Загалом фільмографія режисера налічує понад 15 кінострічок. Останнім його фільмом став “Високий перевал”, за який йому присвоєно звання лауреата премії імені О. П. Довженка. Як непересічна творча особистість, Володимир Терентійович планував роботу на багато творчих років вперед, про що свідчать матеріали, передані до архіву. Безперечно, саме ці документи стануть джерелом для дослідження творчості Володимира Денисенка, пошуку рецептів таланту та працездатності відомого українця.